

op som fungerende paa Stolekommis-
sionens Begne undtagen i saadanne Tilfælde, hvor de
andre Medlemmer særlig havde overdraget det
til ham. Det var disse fire Punkter, som
efter hvad der havde foreligget, naturligt kunde
komme frem, sluttende sig til Cirkulæret. Der-
imod maatte jeg sige, at, dersom man vilde
anse det for nødvendigt at komme ind paa en
nærmere Bestemmelse, af forskellige andre en-
fekte Punkter, og tilmed paa en noget afvi-
gende Maade fra hvad der var givet i det
tidligere Cirkulære, vilde jeg ikke kunne anse
det for Noget, der enten kunde eller burde
ske i Form af et Cirkulære, men hvis det var
Noget, som der virkelig føltess Trang til,
kunde det alene ske ved Lov. Da man nu i
det andet Thing ikke fandt, at det kunde være
tilstrækkeligt med et saadant Tillægs-Cirkulære,
gik Loven videre og kom efterhaanden til at
fremtræde i den Skikkelse, som den nu har.
Jeg skal fuldstændig indrømme, at den baade
med Hensyn til det Omraade, som den har,
og med Hensyn til Bestemmelseernes Indhold,
er af en saadan Karakter, at jeg tror, man
maa sige, at man kun undtagelsesvis kan ønske,
at Love fremtræde paa en saadan Maade,
men paa den anden Side tror jeg dog ikke,
at man skal kunne sige, at man ikke har hørt
flere Exempler paa, at Love af en noget lig-
nende Bessaffenhed ere fremkomne fra Lovgiv-
ningsmagtens Side, baade med temmelig de-
taillerede Bestemmelser og uden at have haft
noget Omraade af større Betydning end det
foreliggende Lovudkast. Jeg har derfor ogsaa
ved Slutningen af Forhandlingerne i det an-
det Thing om denne Sag erklæret, og det
maa jeg fastholde, at, saaledes som Loven nu
var bleven, vilde der fra Ministeriets Side
ikke være Noget i veien for at kunne modtage
den; jeg har ikke villet og ikke kunnet sige,
at jeg sætter nogen stor Pris paa denne Lov;
jeg har sagt, at, hvis Loven gik igjennem saa-
ledes, som den er, eller med visse Forandringer,
saa vilde den, som sagt, fra Ministeriets
Side blive modtagen, og jeg har tilføjet, at,
dersom Loven ikke skulde komme igjennem,
vilde jeg kunne finde mig foranlediget til, som
tidligere antydet, med Hensyn til de Tvivl
som kunde løses ad Cirkulæreveien, at lade et

saadant Cirkulære fremkomme. Det vil ogsaa
blive Tilfældet; men jeg maa dog derved ud-
trykkelig bemærke, at et saadant Cirkulære efter
min Mening ikke kunde fremtræde paa
den Maade, som jeg har hørt antyde, at man
nemlig deri kunde optage samtlige Bestemmel-
ser i nærværende Lovforslag; thi det tror jeg
vilde være ugjortigt, ikke blot paa Grund af
Forholdet til det tidligere Cirkulære, men ogsaa
i og for sig, fordi jeg ikke tror, at man
med Hensyn til enhver af disse Bestemmelser
vil kunne sige, at den virkelig fremtræder som
en rigtig Fortolkning af §§ 15 og 16. Der-
imod er der jo Intet til Hinder for, at en
Lov kan modificere disse Bestemmelser noget.
— Et andet Spørgsmaal er det naturligvis,
om man nu bør gjøre det. Naget man ganske
vist kan indvende endel imod denne Opregning
af de enkelte Tilfælde og navnlig det, at man
dog ikke har kunnet medtage Alt, hvad der
enhører under Stolekommisssionernes Virksom-
hed, saa kan det dog ikke negtes, at de to
sidste Punkter i denne Paragraf, i og k, ere
saa almindelige, at der i alt Fald ikke kan
opstaa nogen Tvivl om, hvad Stolekommis-
sionen baade efter sit eget Initiativ og efter Op-
fordring af Sogneraadet kan indlade sig paa.
Jeg tror derfor ikke, at der egentlig vil frem-
komme nogen Banffelighed derved, saa at man
skulde kunne sige, at der nu var Punkter, som
man ikke havde nogen Afgjorelse for. Der-
imod skal jeg ganske vist erklænde, at den hele
Stilling for Stolekommisssionen bliver noget
mere underordnet, end jeg tror det var Me-
ningen af Loven af 1867. Smidlertid er
det dog min Mening, at det, som det her
kommer an paa, egentlig er at finde Mænd,
som med Alvor, Flid og Opoffrelse vilde tage
sig af Stolevæsenet; det er ikke en saa til-
trækkende Bestjæftigelse især for dem, der have
andre Sager at varetage, at det skulde være
let at finde saadanne Mænd, men, kan man
finde lige Mænd, saa tror jeg dog, at, naar
det først engang er afgjort, hvorledes Forholdet
skal være, bliver det alligevel Stolekommisssionen,
som faar den absolut afgjorende Indflydelse,
som den ogsaa bør have. Forsaaqvildt der fra
Sogneraadets Side skulde vise sig en Mod-
stand mod Stolekommisssionen, maa det jo dog